

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

69. szám.

Pest, június 3. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadó-nál (a Beimefféle nyomdában, aldunasor Piaristák épülete) vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve félévre. Pesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Pesten 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizetünk.

Honvédelmi adományok. Csukly Pál 5 ft. Szalay István 2 ft. A kegyes tanítórond nyitrai hitvánulók részéről 22 ft. Összesen 90 ft. p. p.

Pest június 3.

Az ifju nemzeti pártnak örvendetes tudósítást hozunk.

Petőfi Sándor Magyarország legnépszerűbb költője a közlegő követválasztásokon mint követjelölt fog fellépni.

Azt hogy hol, kérdeni sem kell az olvasónak.

Hol másutt, mint hol az alföld sík mint tenger, ott terem a magyar ember!

Közepette, a legderékabb és legeredetibb népnek, hol e szép faj romlatlanul és teljes erőben századok óta él; kik között az idegen kores elemnek fonnyasztó lelke soha erőt nem vehetett, ott a Tisza és Duna közti téreken a sárga kalászkokban gazdag kun helyeken ott fog ő fellépni.

Petőfi követi székét, ott keresi, hová őt lelkének és szívének minden hajlamai vezérlik, a hol született, boldog gyermekkorát tölté, s a hol mint prophetailag megéneklé, eltemettetni is akar.

Ott akar képviselő lenni, hol még az ég, és a föld is az ő keble poésisének megtestesült képe.

Hol a mezők határtalanok, a lég tiszta s kék, s csak olykor mutatkozik a láthatár mélyében, a költők szebb hazájából megjelenő tünemény a déli báb, ott hol nagy nyugalmas és komoly városok tornyai fehérlenek a legdusabb termésű mezők közepén, — hol a nép teljesen tudja szabadságát érezni, — hol a szabadságot pusztáinak szeleitől tanulja.

Petőfi a kis kunság eredeti, derék, becsületos, jószívű, egyeneslelkű: azonban büszke és lelkes népének akar követé lenni.

Mi sokkal gyengébbnek és hatálytalanabbnak hiszük szavainkat mint sem Petőfit a választónak hosszasán akaróknak ajánlani.

Egyet azonban mondhatunk.

Ha a nép, kik között Petőfi meg fog jelenni olyan követet kíván, ki hazáját legalább is annyira tudja szeretni mint a többi magyar mindössze véve: akkor válaszát meg őt.

Ha a nép olyan követet kíván, kinek lelke tükrén az önérdék daemonának még párja sem látszik: válaszát meg őt.

Ha a nép olyan hív követet kíván, ki őket úgy képviselje, mint ha midőn ő szól vele egyszerűmind, minden igaz magyar együtt beszéljen, akkor válaszát meg őt.

Ifju költők e napokban az érdeklött helyekre le fog menni.

Meg vagyunk győződve hogy a lelkes ifjuság körötte össze fog gyülekezni és őt gyámolítandják.

Ajánlásra nincs szükség, nincs a magyar ember közt egy sem, ki az ő nevét ne ismerné ki ne tudna Petőfitől legalább egy dalt olyat, mellynek szépségben bárhol párja volna.

Petőfi a Kunságon az ifju pártra s a tisztán népies elemre fog támaszkodni.

Meg vagyunk győződve, hogy e fellépésnek kivárat sikere meg lesz.

Tudjuk ugyan, hogy lesznek, kik őt szeretnék a választáson megbuktatni, de ez semmi, ilyeneknek is kell lenni.

Kell, hogy legyen, kiken a jóravakó emberek nevetthessenek: Az ördögbe az a sok lelkesedés és éljenzés közben jól fog esni egy kis multság.

Lesz ott is egy párt: Mert mind a mellett, hogy Kis Kunság a magyar Kanaán mégis cseppent oda is egy pár keserves ember, de kik ezután ott már nem sokat fognak nyomni a talban.

Ezen emberek majd fognak különöset beszélni. Gyönyörű dolgokat! olyanokat, mellyeket az ujságírók megvennének szívesen pénzért is, csak hogy aztán azt kinyomtatván, az által olvasóknak egy kis jó multságot szerezzenek...

Lesz ott is egy pár ilyen drága tulipán.

Majd lesz ezeknek is valakijök kire szemeltetettek.

Áh, képzeljük minő izlésök lehet. Meg verte az isten azt az izlést.

Aligha nem valami tanácsbeli, kinek tán hasaság egy arasz területi; szakálából a zsidó kítőmne egy párnazságot.

Ezeknek olyan ember kell, ki a bölcsességet a város kosztjából legalább negyvenkilencz esztendeje szívja — kinek oly kemény tekintetű pófája van, hogy a gyermekek sirva fakadjanak, ha rájök találnak nézni.

Aztán majd fognak ezen emberek szép beszédeket tartani. Mi részünkről, ha isten megsegít a mennyire csekély tehetségünk engedni fogja, megpróbálándjuk ezen beszédeket egy kis sé. kipoc-tázni! —

Szinte képzelné lehet, hogy ezen embernek Petőfinak azt fogják hibául tulajdonítani, a miért most ő, a nemzet kedvence lett.

Azt fogják mondani. Versiró nem való követnek.

De ugyan miért valók ők követnek? Mi érdemük van?

Tudják e minő fán terem az alkotmány?

Már volt szerencsénk egy ilyen féltáblabíróból követnek felcseperedni akaró gömbölyűséggel beszélni.

Mondhatjuk csudálatos fogalmakat tanultunk a parlamentaris kormány lelkéről. Azon emberek szerint a minister elnök csak arra való, hogy a követeket ebédekre hívassa, a közlekedési minister forspontot rendel a követnek, ha ő urassága megánván magát a városban, haza rándul, a finanszminister kifuzeti a diurnumot, a nevelés minister instructor lesz a követek urficskái mellett. — A Bécsben lakó minister pedig majd szerez a királynál, követek számára hivatalt, donációt, címeket, rendeket s más afféléket.

Kun-Szent-Miklós, Szabad-Szállás, Laczháza stb. fogadjátok vendégteket szívesen. —

Éljen Petőfi!

Bécsből írják.

Szerkeztő!

Őn azt írta amult héten, hogy a bécsi dolgokat senki sem érti. Már bocsásson meg ön, mert ha ön nem érti, érti más, értjük mi, a kik látjuk, hogy mennek a dolgok.

Először is, mint ön is tudja, a revolutio revolutio. Ez pedig nem más, minthogy a tömeg felkel s a mesterkelten fennálló auctoritást ledönti.

Igy van ez itt is. Mármost hogy mikből kerültek ki az ezen revolutióhoz szükséges tényezők, az mind egy. Az credmény meg van és punctum.

Most már beszélhet akárki: mondhatják, hogy a bécsi revolutio nem több mint egy jux, s kevesebb mint egy skandal-spektakl — a győzelem mégis a felkelőké. — Annál gyalázatosb a meggyőzettek.

Mit árt az, ha most, midőn a barricadokat szétbördják, minden köre huszonegy viczet csinálnak ha mondják, hogy a felkelés csak analomüzés volt, hogy a lelkesedés csak egy nyári bál, egy népünnep volt, ha azért most a páir kamarást lepüffentették, a censust felolvasztották, az egyetemi ifjuságot fegyverben hagyták.

És a mi legkomolyabb. Egy nagyszerű drámai lecke adatott a világnak, mellyből kitűnik, hogy az osztrákok az alkotmányos, engedményeket minden áron készek megtartani: annyira, hogy ha egyszer ezen engedmények, s a dynastia fenmaradása között választaniok kellene, már tudnak magokat mihez tartani.

Ez a májusi felkeléseknek valódi értelme.

Azonban van ám egy borzasztó bökkenő. —

Az Oesterreichische Zeitung ma egy kétszerkeltő négyet talál fel a németnek, s azt mondja: A menykőbe, gondoljuk fel, mi lesz belőlünk. Tekintsünk magunk körül, s lássuk mi vár ránk. Ha minden ötvenezet néptől, minden census nélkül egy követet küldünk, vigan vagyunk a németéssel. — A szláv követek száz szónyi többségben lesznek.

Képzelteti ön, szerkeztő, hogy vakarják itt erre fejüket az emberek, az igaz, hogy vigasztalják magukat azzal, hogy majd Magyarországból is jő be német elem, a magyar pedig természetesen oppositíóban lesz a tóttal, de ha valaha, úgy e jelen számadás történik csaplár nélkül.

Ez ránk nézve nem argumentum. Ezt ugyan csak meg köszönök, ha beteljesednek.

Azért minek néz elébe az osztrák. Vagy Bécsben egy birodalmi parlament, mellyben a németéssel száz szavazatnyi folytonos minoritás van, vagy legfeljebb erősíteni magát a magyar votumokkal.

Ugye nem bolond a német?

Mi nem furja meg esztét a kujonnak! Három száz esztendő óta úgy sem tett egyebet mint a különböző nemzeteket mindig egymásra uszította.

Mindig azt mondta: a magyarok megakarják enni a tótokat, a horvátokat pedig már meg is ették. —

Minket pedig a csehekkel és olaszokkal ijesz tetgetett. És mégis ezalatt míg ezen különböző nemzetiségek egymás ellenében agyarkodtak, ő itt a világtól egy eldugott zugban Bécs városát megalapította. Lassanként ide hozott mindent, mit csak a tartományok évek óta terményeztek.

Ő három esztendőig jó izűn nevetet t a mint körötte a népek bolondoskodtak, már most kaczagjanak a provinciákon, Bécs pedig sirjon.

A politicában nincs hálaadatosság. Valamint a harcban nincs lovagiasság. A kártyába barátság.

Bécs, midőn a gyepelőt tartó érczezeket megtörte, nagy szolgálatot tett. De ez csak az örök Nemesis műve volt.

De jól értsen engem szerkeztő. Én igen vilipendálok a bécsi revolutiót úgy a mint az diplomatica áll, a mint azt a lapok értelmezik és különösen mint azt egynémellyek saját hasznukra felhasználni akarják.

Ellenben határtalanul becsülöm, tisztelen s iránta az elragadtatásig entusiastá vagyok, ha azt úgy tekintem mint tekintik azok, kik itt a revolutionalis elem magvát képviselik.

És higye meg ön nekem, itt nincs is más elemnek jövendője, ment ezen isteni szikrának, melly most még itt a kétségbeesésig ignorálva van. —

Az nem lehet eredmény, mit önöknek a lapok, s diplomaticus oklevelek ígérnek. . .

De hát mi? —

J' enrage, hogy nem mondhatom. Az az, hogy kimondanám biz én, hanem miután azt azzal a prhasissal, mint én akarnám, bizonyos okoknak az

miatta ki nem mondhatom, úgy nem akarom ki-mondani, mint például a Pesti Hirlap szokta, úgy körül írva.

Életemben mindig hallatlanul gyűlöltem az aequivocumokat.

Minden eszmének meg van saját neve, vigye el a mano azokat a cikornyás phrasis faragó újság írókat.

Holnap indulok Pestre. Szép vis-a vink, ma igen busnak látszik. Ah, ha azért busul, mert én holnap utazom. — Olyan roszul esik azt hinnem, hogy ő azt nem is tudhatja.

Nagy Gedeon.

Épen egy, a ministeriumhoz intézendő szerény kérés papirratévésén foglalozánk.

Azt akartuk magunknak kikérni: Hogy ha ministerek rá rohannak a becsületes emberre s őt rágalmazónak nevezik hát hadd lássuk már egyszer a bebizonyítást is: álljunk szemközt egymással a törvényszék előtt, mert más utam nincs igazolásomra: egyenként csak nem hihatom ki párbajra a ministereket.

És ime még az előtt, hogy porzóhoz nyultunk volna kívánatunk teljesült.

Koller Ferencz vizsgáló bíró, egy iratban e lapok szerkeztőjét megkereste, hogy jun. 2. délután három órakor nála megjelenék.

Ez volt az első lépés, melly megindulandó sajtóperünkben történt.

Már most azt hisszük, hogy sebesen fog az egész lejárni, annyival inkább, mert úgyünk igazságában bizva, részünkről azt huzni, halasztgatni legkevesebb kedvünk sincsen, sőt arra fogunk törekedni, hogy az még esküdt szék elébe sem juthatva, a perbe fogó szék előtt eltomettsékek.

A vallatás tüzzel kezdődött, nem ugyan vallatós tűzes vasakkal, hanem csak szivar gyujtással.

Koller ur igen udvarias és kellemes házi gazda volt.

Érdekes curiosumnak hittük, hogy Magyarországon első sajtóperréről, s annak minden phasisáról olvasóinkat értesítsük.

Először is közöljük az inquisitio kérdő pontjait. —

A mi feleletünk a pontokra óriásilag rövid volt. Azt mondtuk igen, vagy nem; a főpontra nézve fentartjuk, hogy irásban fogunk felelni. Három napot kértünk magunknak szükséges tanuink előállítására.

Tanuink vallomásait, s irásban adandó feleletünket közölni fogjuk.

A kérdőpontok itt következnek.

1. A vádlott neve, születés és lakhelye, valása, kora, polgári állapota, lakása Pesten.

Felelet. Pálfi Albert, született Gyulán Békésben. R. katolikus. 28 éves Ügyvéd. Lakik Pesten szabadságtér Grabowszki-ház 8. szám.

2. Ön, mint a Marciusus 15-ke című újságlap felelős szerkeztője f. é. május 19-én 56-dik számában, mellyet itt előmutatok, azon hirt közölte: „ministereink István nádort kikiáltották provisórius királynak.“

Felelet. Igen.

3. Ezen hír áhír lévén, a ministeriumot azzal szándékosan rágalmazta, mi által ön az 1847/8. t. cz. 10. §-sa alá eső sajtóvétséget követett el.

Felelet. Ezen pontra irásban fogok felelni.

4. Mi szándékkal közölte ön azon hirt, mielőtt valóságáról meggyőződött volna?

Felelet. Azon értelemben, mellyben én vettem, a lap sajtó alá bocsátatása percében annak valóságáról megvalék győződve.

5. Ezen áhír időtlen, és olly rögtönözött közléséből önnek szándéka világos, miszerint a ministerium ellen a haza lakosait fölingerelni akarta, mintha törvényes, koronás fejedelmünk V. Ferdinánd királyunk mellőztével a pragmatica sanctioiban megállapított örökösödés rende elleni mérenyt követett volna el, mi által a hazában elégedetlenséget, pártokra szakadást idézhetett elő.

Felelet. Illyesmi eszem ágában sem volt.

6. Ön magaszántából közölte ezen áhírt, vagy mások tudtával, s egyetértésével?

Felelet. Lapjaim szerkeztésébe kivülem senki sem foly be.

7. Hány példányban nyomatta ön az 56-ik számú lapot azon áhírral, vannak-e önnek még valahol példányai, vagy a kiadónál, avagy a nyomtatónál?

Felelet. A lap épen sajtó alatt volt, midőn a lefoglalás történt. A lefoglalt számok egy része Battyányi Lajoshoz vitetett, és csak kevés számú mint egy 150 példány küldetett még ekkor szét a pesti előfizetők számára. A lefoglalás után egy második kiadást rendeltem el, mellyből a kérdéses hír kihagyatván, a többi pesti s a vidéki előfizetők mind ilyen példányokkal elégtettek ki.

8. Kit kíván ön e tárgyban kihallgattatni és mire nézve?

Felelet. Három nap alatt előállítom tanúimat.

9. Kiván-e ön egyik vagy másik kérdésre irásban uyilatkozást adni?

Felelet. A harmadikra nézve mindenestre, a többire pedig ha szükségét látom.

Fel vagyunk szólítva, e következő sorok közlésére.

Nővércim! eddig a külföld leánya még soha sem tett tul honszeretben Hunnia leányain!

Nézzetek Bécsre! Valljon nem az sugja-é lángoló arczotok, hogy most bizony hátramaradánk? Olly nagy a hazát fenyegető veszély, mindenki javára működik és munkálkodik, csak mi legyünk-e semmittevő nézű az általános nagyszerű törekvésnek? Azt magyarnak leánya nem teszi!! Azért fel! és míg alkalmunk akad, többet áldozni az imádott hazáért, varjuk meg önkénytes harczosinak a fehéreműit! hogy a véres válpillanatban eszökbe jusson, hogy fi- és nővéreikért küzdenek, kik szeretik őket, és kik neveiket örökre híven zárandják szívökbe! De siessetek testvércim! Az idő kevés! Félre a cziczomával és piperével, tényeink, mellyekkel honszeretetünket bizonyítjuk be, azok legyenek egyedüli ékeink ezentul.

Reichenberger Mari,
nevelőndő.

Jun. 3.

Ma délelőtt ismét nagyszerű ünnepély volt. A Komáromból, Leopold nevét viselő ösmertes

illyr szellemű) ezred által felváltott, s tegnap közünkbe Este nevű magyar ezred esketteték fel az alkotmányra.

A legmagyarabb szellem, s leginkább lelkesülés és ritka értelmesség uralkodik e derék katonák közt.

Látni lehet, hogy derék tiszték mivé alakíthatják alárendeltjeik minden nemesre fogékony kebleit.

Az eskü forma (valamivel határozottabb mint a mult alkalomkor) tűzheyes és szilárd hangon mondatott az auditor után, s végeztével a megeleget tekinté ki a vidám arczokból.

Az ünnepély után — mely az invalid kaszáryában tartatott — katonák — polgártársaink rögtön utnak indultak, Eszékre — állomás helyökre — utazandók.

A gözöség éljenezés és öröm rivalgásokkal mentek, s midőn a hajon már megtelepedének, egy derék, ha nem csalodunk káplár, polgártárs felállott a gépezet tetejére, s élteté egyenként a királyt, a nádort, a magyar ministeriumot, ministereket, hazát, alkotmányt, a kivívott függetlenség bajnokait, a fiataliságot Nyárit, Perczelt, stb. minden külön felköszöntésre kezében lévő kulacsából egyet ivott, s a hajo katonák népe s a partronál-ló tömeg lelkesen viszhungozá éljencit.

Mészáros hadministerünk legalább 30szor éljeneztetett, s látni lehet, mennyire bírja már a sok katonaság rokonszenvét is ezen derék férfiu, ki illy rövid idő alatt, s eddig ösmeretlen névvel a főváros és hisszük, az egész ország szeretetét és bizalmát megtudá nyerni.

Vukovárt pedig Jellacsicsnak egyik levelé szétszaggatták. Éljenek!

E hírek hitelesek.

Kevésbé hiteles, de hasonlólag biztos kulföből mondhatjuk azon hirt, hogy Szerbiában két illyr izgatófelfüggesztetett, a szerbek kijelentvén, hogy ők jó magyar szomszédakkal békében és egyetértésben kívánnak élni.

Jun. 3.

Erdély 300 évi elválás után visszatért a szülői házhoz. Távolléte alatt sokat próbált, voltak fényes, dicsőséges napjai, melyekben a kis ország neve világírú volt, hatalma az europai sulygyen fentartására határozó befolyást gyakorolt, és voltak szomorú napjai, midőn rabigában nyögött s veszekedő ellenei közzül a kevésbé roszat kivatasztani nem tudva, öntudatlanul veté oda magát egyiknek vagy másiknak, míg végre 1691-ben a Habsburgi hárbeli magyar király I Leopold alá adá magát. Az átadás feltételül némely pontokat tűzött ki melyek az akkori idők szellemébe mérve a legszabadelvébb reformok a legbecsületesebb alkotmány alapját tevék.

De az alap roszul használtatott, vihar és zivatarnak kitéve, egy része lassanként elporlott, semmive lett; más részén pedig gyenge és vékony falak emeltettek fel, melyek nem hogy biztos menedékül nem szolgálhattak az elemek dühe ellen sőt magok fenyegettek bedőléssel.

Ki ne ösmerné Erdély abnormis állapotát 1695 óta midőn utolsó nemzeti fejedelmét Bécsbe utaztaták; ki ne hallott volna országgyűléseiről melyek csak azért hivattak egybe, hogy a nemzet

bosszúságának hálátlan szovitékban adjon szabad utat, nehogy tettekre eszmélyen; azon országgyűlésekről, melyeken nem hoztak elég törvényeket a megszegésre.

Ki ne hallott volna erdély gravameneiről melyiekről írva van, hogy minden más tárgyak előtt tollantur, s melyek mind ezen törvény mellett is annyira szaporodtak, hogy összeszerkeztésök egy emberi életre való munka tenne.

Ki ne ösmerné Erdély küzdését alkotmányának feltámasztására mely holt malaszt volt, az 1834-iki országgyűlést melyen a felébredt ország rendei 23 év óta először találkoznak bár a törvény 3 sőt minden évbéli országgyűlésekről is szól? Tudjuk végét e zivatalos gyűlésnek, mely első emeltyűje volt egy újabb mozgalomnak, legelső impulsus adója egy maga szükségeit értő közvélemény terjedésének.

És emlékezni fogtok ezen országgyűlést követett évekre midőn az elfogatások napi rendüekké lőnek, midőn a szabadságérti küzdélem börtönzéssel terveztetett megfojtatni, midőn a szólásszabadság jogának említése is hűtlenségül tüntetett fel.

De az ország fel volt riasztva álmából s ez reményekre jógositott, melyeket semmi torló rendszabályok meg nem hiúsíthatának.

E remények azonban nem is torlo, hanem simogatósi rendszerek által hiúsítottak meg; az ország nem nyomatott el, hanem demoralizáltatott, hogy elnyomassék. Mennyire sikerült ez a burocratiának, bizonyosság az 1846-ki országgyűlés, hol míg egész Europa szerte naponként tulnyomobb, óránként hatalmasabb lőn a burocraticus, vagy conservativ kormányok irányabani ellenzék a megvesztegetett kormány politica kifolyása egy consolidalt törvényhozói többségre jutott, mely ellen a oppositio semit nem tehetett.

És ez országgyűlés telyesen felnyitá Erdély szemeit, felfedé előtte az ovszert, mely bajainak egyedüli orvoslója lehet, kimutatá előtte moralis tehetetlenségit, mely status szerkezetének ok-szerű kifolyása volt, — és az unio volt reggeli és esteli imája.

És annyi balszerencse közt,

S olly sok vizsály után,

Megfogva bár, de törvc nem,

eljutott reményei legvégsőjéhez, egyetlenéhez, s kit minden reményei megcsalának ez utolsó meg nem csalt! az unio meg van.

Az országgyűlés küldöttjei Vécér Farkas és Pálfi János, e két régi hive minden szabadelvűnek, első harcosai az egyesülésnek — tegnap érkeztek meg körünkbe, s ministeriumunkhozi küldetésök tárgyat eligazitván, ma már utban vannak Innsbruck felé a királyhoz, megszentésített kérné annak, mi két testvérországnak legfőbb ohajtása. Az eredményről kétség sem lehet.

Addig is Erdély magát a magyar ministerium rendeléseit teljesítésére késznek nyilatkoztatja, legfelsőbb kormányul ezt elősméri.

Wohl zu ruhen wünsch ich Ihnen

Hofraethe und Secretaeren.

Az országgyűlés magát elnapoltnak nyilatkozatta és csak az unio iránti szentesített törvény-cikkely kihirdetésére fog ismét összeülni — utoljára, minden árnyékjogairól lemondván, belép egy valódi alkotmányos nagy nemzet sorai közé.

Csernátoni.

Jó hírek Erdélyből, jó hírek a horvátokról. Az elsőket tudják olvasóink, itt közöljük az utolsókat.

Eszéken a törvények kihirdettettek, a magyar ministerium, alkotmány sat. élttetett, egy illyrszellemű kényszerítettett a törvények felolvasására, s midőn a több éljenezések után a bán is ajánlatott éljenezésre, az ajánló egy köpczös polgártárs által nyakon csipve vettetett oda a Jellacsicsra nézve felbőszült tömegnek, mely egyébiránt sokkal józanabb volt, mintsem pár következés nélküli pufföken kívül valamit szenvedett volna. A törvények a legnagyobb lelkesedéssel fogadtattak.

Ember kell a gátra uraim, elhatározott és retenthetetlen! ez volt eddigi minden felszólalásaink, — ha ugy tetszik — bizalmatlansági agitatioinknak irányeszmeje.

Illyen, gátra való ember Mészárosunk, kinek olly későre haladt megérkezését már most kétszeresen sajnáljuk, mert meg vagyunk győződve, hogy ha eleitől óta itt van, dolgaink csaknem rendben lennének, de egyszersmind e késő megérkezés okait, töle egészen független körülményeknek tulajdonítani, — mostani hazafias és erélyes működése után — készek vagyunk.

Csernátoni.

Szatmár május 25.

Polgár szerkeztő!

Esméri e ön Szatmárt az intolerantia Mekkáját? A calvinisticus jezuitismus eme classicus uralmi helyét? Ime halljon annak köréből egy csinos botrányt!

F. h. 18. és következő napján az új törvények rendelete szerint tisztujítás tartatott e vaskalapu politicával bíró városban, ohajtva várt diadalmi ünnepe a vak hitbuzgalom mérges maszlagával elkábitott népnek

Mi előtt a fanatismus aljas eszközévé magát lealacsonyulni engedő nép a választás mütételéhez fogott, a szabadság, egyenlőség és testvériség aranyiszavai helyett, jelszóul ez vala kitűzve: le a pápistákkal; s mivel a fanatizált választók számra tulhaladták a türelmes katolikusokat s egynehány tiszta és nemeskeblű reformatusokat, nem csuda, ha a varázserejű jelszó meghozta nekik, a győzedelem dicsőségét, s lőn először is polgármenternek meggolyózva, az intolerantia czimeres hőse, e szép erényéről már régóta ismeretes gyönyörű mákvirág: Laki Sándor uram, a calvinista fanaticusok jeszuita guardiánja.

A fanatismus győzelmének fő hatalmas factora a kijelölt választmány elnöke, egy amollyan szerencsétlen extáblabíró és hajdani hires pecovics Büné nagy, mert a kijelöléskor töle sok függött de ő extáblabírósága is a collegiumi propaganda egyik hőse lévén, vakbuzgó hittársainak részére játszotta a győzedelmet!

Szatmárból irván e sorokat, még egyet meg kell említenem. A külömben jeles szathmári püspök még sem akar hódolni a haza méltó kívánatának, mert papjaival minduntalan latin nyelven körlevelez, ez botrányt! de több: bün a haza ellen, azért tisztelettel kérem önt püspök ur, mint hű fia a hazának, ne szomorítsa e bánatos anyának jó szívét, szóljon és írjon kérem honi nyelven papjaihoz, mert ezt kívánja öntől az elmulaszthatatlan, a felmenthetetlen polgári kötelesség.

Egy barna fiu.

(3)

Magyar Mihál
könyvárusnál megjelent s mindenütt kapható:

Szózat az Oláh faj ügyében.

Irta
Hatvani Imre
Ára 12 kr.

Nem kell Szerzetes rend.

Irta
Hamar Dani.
Ára. 10 kr.

(2)

Meghívás előfizetésre

A

„Kassai Képesujság“-ra.

Folyó évünk első fele végéhez közelegvén, bátrak vagyunk minden rendű polgártársainkat Képesujságunk előfizetésére s pártolására július 1-ső napjától kezdve felszólítani. Ára postán bérmentesen s borítékban 6 frt. 24 kr. pengő pénzben. Megjelenik minden szombaton 2 iven, s ha elegendő előfizetők leendnek, hetenként 3 iven, a harmadikon kirekesztőleg politikai újdonságokkal. Kassán május havában 1848.

Werfer Károly,
nyomdár és a lap szerkesztősege.

(37)

(1)

Hirdetés.

A gyűlte f. hó 8-án délután 5 órákor rendkívüli közgyűlést tartand, melyre a t. cz. tagok teljes tisztelettel meghívattak.

Pest június 2-án 1848. Az elnökség rendeltéből
Kronprger igazgató.

(39)

(2)

Politikai Hirlap Debreczenben.

Debreczen közlekedési középpontja Bihar, Szabolcs, Kraszna, Közép-Szolnok, Szathmár, Máramaros, Ugocsa, Bereg és Unghegyeknek, a Nagy-Kunságnak, Hajdukerületnek és Kővárvidéknek; — e szerint szinte Magyarország egy öltöd részének, és pedig éppen a tösgyökeres magyarságnak: ezért elhatároztuk, hogy az előszámlált hatóságok, s az ezek kebelében fekvő királyi városok számára a körükben kifejlendező vélemények, s napi események közlönyül

„Alföldi Hirlap“

czimű lapot inditunk meg Debreczenben folyó évi július 1-ső napján.

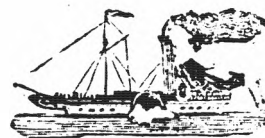
Megjelenik a lap hetenként kétszer (később, ha a körülmények úgy kívánják többször is) — vasárnap és csütörtökön, egy-egy terjedelmes iven.

Előfizetési ára félévre, helyben házhoz hordással 2 ft. 40 kr, — vidékre postán borítékban 3 p. ft. 30 kr. — Előfizethetni Debreczenben a kiadó Telegdi Lajos könykereskedésében, Nagyváradon a takarékpénztárban Baróth László könyvvezető, és Szathmáron Kovács István tanító uraknál; vidéken minden posta-hivatalnál.

Költ Debreczenben majus 1-ső napján. 1848.

Szerkesztők: Telegdi László, és Szanka József.

Kiadó: Telegdi Lajos.

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órákor, kapcsolatban Győrrel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órákor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.

„ „ minden csütörtökön reggeli 5 órákor (minden 14 napokban egyesül Galacz és Konstantinápolyal a török részen)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órákor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

„ Tittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órákor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkeznek.

Szolnókból Tokajra.

E gőzös-járás folyvást folytatattatik, ha semmi akadály nem lép közbe, minden csütörtökön Szolnókból Tokajra, minden vasárnap Tokajból Szolnokra.

Pest, május 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé	személyvonat reggeli 6 órak.
„ „	tehervonat délben 11 ó. 45 p.
„ „	személyvonat délután 2 ór.
Szolnókból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra 45 perc.
„ „	Személyvonat reggeli 6 óra 25 perc.
„ „	Személyvonat délután 2 óra 15 perc.
Pestről Váczfelé	reggel 6 óra 30 perc.
„ „	délután 2 óra 30 „
„ „	„ 5 „ 30 „
Váczról Pestfelé	reggel 8 órákor
„ „	délután 4 „
„ „	„ 7 „

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**